

[Askjær Jørgensen]

den nuværende regering, end hvis vi valgte alternativet. Det synes jeg at det skulle udbygges med.

Det synes jeg at hr. Svend Auken skulle have sagt ude på Slotspladsen i stedet for at servere de floskler, der blev serveret dér i tirsdags. Jeg har lidt svært ved at tage hr. Svend Auken alvorligt. Jeg har også lidt svært ved at tro på, at hr. Svend Auken virkelig ønsker, at socialdemokratiet skal blive regeringsparti, når vi hører, hvilken argumentation der bruges af hr. Svend Auken.

Men alt i alt, for at vi kan få fremgang i dette samfund, for at vi igen kan få Danmark gjort til et gældfrit samfund, og for at der kan være nogle midler at bevilge til de svage grupper, ønsker vi, at den nuværende regering kan fortsætte. Vi ønsker ikke at deponere vores stemmer. Vi ønsker tværtimod på demokratiets vilkår at samarbejde med firkloverpartierne, med det radikale venstre og med fremskridtspartiet om at rette dette samfund op. Det skal være vores indsats i den kommende folketingssamling. Vi glæder os til arbejdet.

Fogh Rasmussen (V):

For 10 år siden var den danske stat stort set gældfri. Når 1983 er omme, vil statens gæld være langt over 300 mia kr. Det svarer til over 60.000 kr. for hver dansker. Den udvikling kan simpelt hen ikke fortsætte.

Venstre vil have udryddet statens underskud. Statens underskud kvæler arbejdspladser. Når staten har store underskud, går renten op, og den høje rente kvæler arbejdspladser. Statens underskud rammer de svagest stillede i samfundet. Når statens gæld vokser, sluger renteudgifterne en større og større del af statens indtægter. Hvis udviklingen får lov til at fortsætte, vil alle indtægter til sidst gå til at betale renter med, og så bliver der ikke råd til et udbygget socialsystem, og det vil ramme de svagest stillede i vort samfund.

Venstre vil have flere arbejdspladser i private virksomheder. Derfor skal statens underskud skæres ned. Venstre vil have råd til at hjælpe de medborgere, som virkelig har hjælp behov. Derfor skal statens underskud skæres ned.

Regeringens forslag til finanslov for 1984 indebærer, at statens underskud skæres ned.

I 1983 er underskuddet på 35 øre for hver udgiftskrone. I 1984 er underskuddet kun på godt 30 øre for hver udgiftskrone. Det kan umiddelbart se ud af lidt, men i virkeligheden er der tale om en ganske massiv drejning af de offentlige udgifter.

I august 1982 forventede den daværende socialdemokratiske finansminister, at statsunderskuddet i 1984 ville blive på over 90 mia kr. Med denne regerings forslag til finanslov forventes underskuddet at blive på under 60 mia kr. Den reelle forskel er altså over 30 mia kr.

Regeringen foreslår en samlet forbedring af budgettet med 10 mia kr. Halvdelen er nedskæringer af udgifter, og halvdelen er forøgelse af indtægter gennem en udvidet direkte brugerbetaling for brug af offentlige ydelser.

I venstre er vi tilhængere af, at de, der bruger offentlige ydelser, i højere grad selv betaler for dette forbrug. Det er der fire grunde til.

For det første vil brugerbetaling medføre, at der sker en vis afprøvning af efterspørgslen efter offentlige ydelser. For det andet vil øget brugerbetaling indebære en større omkostningsbevidsthed. Ved at modtage en direkte regning for en offentlig ydelse får brugeren en bedre fornemmelse af omkostningen ved et givet forbrug af offentlige ydelser. For det tredje får vælgerne en tættere kontrol med politikerne, når konsekvenserne af politiske beslutninger umiddelbart kan aflæses af den direkte brugerbetaling. Og endelig for det fjerde ønsker vi at undgå en stigning i indkomstskatten. I venstre tror vi ikke, at indkomstskattesystemet kan holde til højere marginalskatter. Vi tror, at det er fornuftigt at sprede det offentliges indtægter på flere strenge, så ingen af dem bliver overbelastede.

Jeg vil godt understrege, at venstres støtte til forslaget om øget brugerbetaling for offentlige ydelser ikke kun skyldes behovet for at reducere statens underskud. Det er lige så vigtigt, at der med udvidet brugerbetaling indføres nogle mekanismer, som styrker omkostningsbevidstheden og forbedrer borgerens muligheder for at vurdere og prioritere deres forbrug af offentlige ydelser. Brugerbetaling er med andre ord et led i en bredere reform af den offentlige sektor.

I venstre tror vi simpelt hen ikke på den model for velfærdsstaten, som er blevet byg-